

Sygnatura akt III U 1136/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 10-05-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 28-04-2016r. w Koninie

sprawy **J. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o wysokość emerytury

na skutek odwołania **J. M.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 22-10-2015r. znak: (...)

I. Oddala odwołanie

II. Zasądza od odwołującej na rzecz pozwanego kwotę 180 zł - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Sygnatura akt III U 1136/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 22.10.2015 r. (...) odmówił J. M. przyznania prawa do emerytury po emeryturze, wskazując, że decyzją z dnia 14.05.2009 r. przyznano ubezpieczonej emeryturę według art. 29 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2015.748) w obniżonym wieku emerytalnym, a decyzją z dnia 7.01.2011 r. przyznano emeryturę po emeryturze w myśl art. 24 w/w ustawy. Emerytura ta była przyznana w powszechnym wieku emerytalnym dla kobiet.

Odwołanie od decyzji złożyła J. M. wskazując, że emerytura przyznana w myśl art. 24 ustawy emerytalnej była zawieszona z uwagi

na korzystniejsze świadczenie liczone na starych zasadach. Wskazała, że decyzją

z 31.03.2011 r. przeliczono emeryturę wcześniejszą zgodnie z art. 110

na dotychczasowych zasadach. Podała, że powyższą emeryturę nadal pobiera a po jej przyznaniu przepracowała ponad 30 m-cy. Zaznaczyła, że wnosi o przeliczenie emerytury po emeryturze zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej.

Decyzją z dnia 7.12.2015 r. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie odmówił J. M. przyznania prawa do emerytury po emeryturze wskazując, że decyzją z dnia 7.01.2011 r. przyznano wnioskodawczyni emeryturę po emeryturze w myśl art. 24 ustawy dla osoby urodzonej po 31.12.1948 według zreformowanych zasad, do wyliczenia

której nie stosuje się kwoty bazowej. Podano, że ubezpieczona jako osoba urodzona w dniu (...) nie podlega przepisom art. 27 w związku z czym brak jest możliwości przyznania emerytury z uwzględnieniem kwoty bazowej a emerytura z art. 24 została przyznana w powszechnym wieku emerytalnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa sądowego według norm przepisanych, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści decyzji z 22.10.2015 r. oraz 7.12.2015 r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

J. M. (ur. (...)) decyzją z dnia 14.05.2009 r. (znak : (...) -1/25/E) miała przyznaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych

od 1.04.2009 r. emeryturę na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748). Wyliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 154,43 % i wynikał z przyjęcia do ustalenia podstawy wymiaru wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych obejmujących okres od 1.01.1999 r.

do 31.12.2008 r. Po uzyskaniu świadczenia odwołująca kontynuowała zatrudnienie w Gimnazjum (...)w K. co spowodowało doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych. W uwzględnieniu złożonego przez odwołującą w dniu 27.05.2010 r. wniosku organ rentowy na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej wydał w dniu 8.06.2010 r. decyzję przeliczając podstawę wymiaru świadczenia i do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie odwołującej z 10 lat kalendarzowych tj. od 1.01.2000 r. do 31.12.2009 r. i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 159,00 %.

Decyzją z dnia 7.01.2011 r. organ rentowy przyznał J. M. prawo do emerytury od dnia 1.11.2010 r. z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego. Obliczenie wysokości emerytury nastąpiło na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzających miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura w tym wariantcie stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalona w ten sposób przez organ rentowy emerytura wyniosła 1990,09 zł. Była ona świadczeniem mniej korzystnym

od dotychczas pobieranej emerytury wobec czego została ona zawieszona. Jednocześnie decyzja ta miała charakter decyzji zaliczkowej. W dniu 16.03.2011 r. organ rentowy przyznał J. M. emeryturę po zaliczce z dnia 1.11.2010 r. i obliczenie emerytury nastąpiło ponownie według zasad z art. 26 ustawy emerytalnej, przy czym ustalona w tej decyzji wysokość świadczenia (1990,09 zł) była świadczeniem mniej korzystnym wobec czego nadal wypłacana była emerytura przyznana decyzją z dnia 1.04.2009 r.

Odwołująca w dalszym ciągu kontynuowała zatrudnienie pracując w Gimnazjum (...) im. (...)w K. i organ rentowy w decyzji z dnia 31.03.2011 r. dokonał przeliczenia J. M. świadczenia emerytalnego na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej, według zasad wynikających z art. 53 ustawy emerytalnej. Wyliczony z 10 lat kalendarzowych do 2001 r. do 2010 r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 163,21 %.

W dniu 30.09.2015 r. J. M. złożyła do organu rentowego wnioski o przyznanie emerytury „po emeryturze” wskazując, że pozostawała w zatrudnieniu przez okres 36 miesięcy i wnosząc o przeliczenie emerytury według nowej kwoty bazowej. Decyzją z dnia 22.10.2015 r. (...) organ rentowy odmówił prawa do emerytury wskazując, że decyzją z dnia 14.05.2009 r. odwołująca ma przyznaną emeryturę według art. 29 ustawy w obniżonym wieku emerytalnym, a decyzją z 7.01.2011 r. przyznano emeryturę po emeryturze w myśl art. 24 ustawy.

Z kolei decyzją z dnia 7.12.2015 r. (...) organ rentowy podał,

że decyzją z dnia 7.01.2011 r. przyznano wnioskodawczyni emeryturę po emeryturze w myśl art. 24 ustawy emerytalnej i według zreformowanych zasad, co do których nie stosuje się kwoty bazowej. Odwołująca jako osoba urodzona w(...) nie podlega przepisom z art. 27 ustawy emerytalnej wobec czego brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS. Ich wartość dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu. Strony nie kwestionowały ustalonego stanu faktycznego sprawy i nie podważały dokumentów stanowiących podstawę jego ustalenia, niemniej wywodziły z niego odmienne skutki prawne.

Spór między stronami dotyczył tego, że J. M. domagała się obliczenia świadczenia według nowej kwoty bazowej, wskazując, że dotychczas miała obliczoną emeryturę na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, przepracowała po przyznaniu emerytury ponad 30 miesięcy i dlatego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego winna otrzymać świadczenie z nową kwotą bazową.

Z bezspornego stanu faktycznego wynika, że odwołująca J. M. po przyznaniu jej decyzją z 14.05.2009 r. wcześniejszej emerytury kontynuowała zatrudnienie w Gimnazjum (...) im. (...) w K. i podlegała ubezpieczeniom społecznym. W uwzględnieniu wniosków odwołującej organ rentowy dokonywał przeliczenia emerytury kolejnymi decyzjami biorąc pod uwagę okresy składkowe przypadające po przyznaniu świadczenia. Nie ulega również wątpliwości, iż z racji ukończenia powszechnego wieku emerytalnego organ rentowy ostatecznie decyzją z dnia 16.03.2011 r. przyznał odwołującej emeryturę i jej wyliczenie nastąpiło na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, przy czym wypłata świadczenia została zawieszona albowiem było to świadczenie mniej korzystne.

Chronologia zdarzeń wskazuje, że odwołująca skorzystała w pierwszej kolejności z możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę jaką daje przepis

art. 46 ustawy w zw. z art. 29 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748) i obliczając wysokość świadczenia zastosowano art. 53 ust. 1 ustawy. Okoliczność, że wcześniejsza emerytura została obliczona na podstawie tego przepisu nie daje jednak podstawy

do zastosowania przepisów art. 53 ust. 3 i 4 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 53 ust. 3 ustawy emerytalnej, emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Z kolei zgodnie z art. 53 ust. 4 w/w ustawy przepisu tego nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Z zapisów ustawy oraz z umieszczenia powołanego przepisu w rozdziale odnoszącym się do świadczeń, o których mowa w art. 27-50e ustawy wynika, że art. 53 ust. 4 nie może mieć zastosowania do osób urodzonych po 1.01.1949 r., które prawo do emerytury powszechnej nabyły na podstawie art. 24-26 powołanej ustawy.

Odwołująca jako osoba urodzona w dniu (...) uzyskała prawo do powszechnej emerytury na podstawie art. 24 cytowanej powyżej ustawy, co tym samym wyklucza możliwość zastosowania względem jej osoby dyspozycji art. 53 ust. 4. Przepisy art. 53 ust. 3 i 4 ustawy dotyczą osób, które nabywają prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy, a zatem osób, które urodziły się przed 1.01.1949 r. i miały ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury na podstawie wcześniej obowiązujących przepisów. Wprawdzie odwołująca pobiera emeryturę w wysokości wyliczonej wcześniej zgodnie z art. 53 cytowanej ustawy, jednakże z samego powyższego faktu nie można wywieść, że uprawnia ją to do dalszego traktowania jako osoby, do której nie stosuje się zreformowanych zasad wyliczenia emerytur.

W ocenie Sądu do osób urodzonych po 31.12.1948 r., które nabyły prawo od wcześniejszej emerytury na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy emerytalnej przepisy rozdziału 4 " Ustalanie wysokości emerytur, o których mowa w art. 27-50e" stosuje się tylko do osiągnięcia przez ubezpieczonych powszechnego wieku emerytalnego określonego w art. 24 tej ustawy. Po osiągnięciu przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego podstawa wymiaru emerytury może być obliczona tylko według przepisów art. 25 w związku z art. 26 ustawy.

Niemożliwe jest skorzystanie z możliwości przeliczenia emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 w sytuacji pozostawania w ubezpieczeniu co najmniej 30 miesięcy, już po nabyciu prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego. Żadne bowiem z przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie przewidują takiej możliwości. Przepis zaś art. 53 ust. 3 i 4 ustawy został wprowadzony w celu wyraźnego unormowania kwestii kwoty bazowej osób pobierających tzw. wcześniejszą emeryturę, przechodzących następnie na emeryturę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego i ma on "jednorazowe" zastosowanie (zob. wyrok Sąd Apelacyjny w Łodzi z 19.11.2013 r., III AUa 203/13, Lex nr 1400346).

Sąd pragnie jednocześnie zauważyć, że dla grup ubezpieczonych, którzy wiek emerytalny uprawniający do emerytury powszechnej osiągnęli w latach 2009 – 2013 ustawodawca wprowadził tzw. mieszany sposób obliczenia świadczenia uregulowany w art. 183 ustawy emerytalnej. I tak dla osoby, która osiągnęła wiek emerytalny w 2010 r. emerytura według mieszanego sposobu wynosi 70 % emerytury obliczonej według art. 53 i 30 % według nowych zasad tj. art. 25-26 ustawy. Odwołująca nie miała jednak prawa do obliczenia wysokości świadczenia wynikającego z mieszanego sposobu albowiem jakkolwiek osiągnęła ona wiek 60 lat (...) to jednakże ustawodawca wobec osób ubezpieczonych uprawnionych do wcześniejszej emerytury (w tym m.in. także z art. 46 ustawy) uzależnił to od konieczności niepobierania wcześniejszej emerytury. Natomiast z akt organu rentowego wynika, że J. M. pobierała emeryturę a więc brak było podstaw prawnych do obliczenia świadczenia przy zastosowaniu nowej kwoty bazowej do części socjalnej emerytury.

Podsumowując należy stwierdzić, że osoba która przeszła na swój wniosek na wcześniejszą emeryturę na podstawie art. 46 ustawy emerytalnej i prawo to realizowała nie nabywa kolejnego prawa do emerytury po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego, gdyż przepisy art. 53 ust. 3 i 4 ustawy emerytalnej nie mają zastosowania do osób urodzonych po 31.12.1948 r. Przeliczenie świadczeń w stosunku do odwołującej następuje według zasad określonych w art. 110-111 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490) w brzmieniu obowiązującym przed 1.01.2016 r.

SSO Anna Walczak – Sarnowska